

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХЕРСОНСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
ЛУГАНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності

Матеріали
IX Всеукраїнської науково-практичної
конференції з міжнародною участю

4 грудня 2025 року

Херсон

Редакційна колегія:

Жорова І. Я. – доктор педагогічних наук, професор;

Кузьменко В. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Слюсаренко Н. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Кохановська О. В. – доктор педагогічних наук, професор;

Одайник С. Ф. – доктор філософії, доцент.

- Теоретико-методологічні** основи розвитку освіти та управлінської діяльності: матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (4 грудня 2025 року, м. Херсон) / за ред. Кузьменка В. В., Слюсаренко Н. В.: Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2025. 380 с.

Збірник містить матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності». У працях авторів розглянуто теоретико-методологічні основи розвитку освіти та управлінської діяльності в умовах суспільних трансформацій і глобальних викликів; стратегії управління закладами освіти в період воєнного стану та повоєнного відновлення; професійний і особистісний розвиток педагогічних та управлінських кадрів у системі неперервної освіти й сучасних освітніх практик; цифрову трансформацію систему освіти й управління на основі інновацій, освітньої аналітики та технологій штучного інтелекту; освіту як простір формування цінностей, громадянської відповідальності, патріотизму; міжнародну співпрацю та інтеграційні процеси у сфері освіти і науки.

УДК 37.018

Статті подано в авторській редакції. Відповідальність за точність викладених у публікаціях фактів несуть автори.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Мотуз О. В. Публічна освітня політика воєнного часу: баланс безпеки, доступності та якості освітніх послуг	232
Мусієнко В. С. Інклюзивне навчання: задоволення потреб кожної дитини	235
Одайник С. Ф. Гранти для учнівства й освітян: огляд найпоширеніших пропозицій, алгоритм здобуття	238
Онопрієнко Н. А. П'ять вимірів цифрового менеджменту в галузі початкової освіти: аналіз реалізації стратегічної, лідерської, процесної, екосистемної та компетентнісної моделей.....	241
Осаулко Л. О. Впровадження профільного навчання в закладі загальної освіти: управлінський аспект.....	244
Осипова Н. В. Цифрова дидактика в інтегрованому навчанні: нові горизонти для НУШ.....	247
Остапчук А. О. Управління інноваційними виховними проєктами на основі адаптивних моделей в умовах невизначеності.....	251
Паламаренко Я. В., Бенденрук В. В. Інноваційні підходи до управління організаціями на основі цифрових технологій.....	253
Паламаренко Я. В., Островський О. О. Стратегічне управління організаціями в умовах воєнної турбулентності та післявоєнної трансформації	255
Панова С. О. Використання штучного інтелекту в персоналізації навчання	258
Парій Х. В., Водяна В. О. Роль метроритму українських народних пісень у ритмічному вихованні молодших школярів.....	262
Пермінова А. С., Водяна В. О. Виразальні засоби українських народних жартівливих та ігрових пісень: методика використання на уроках у початковій школі	264
Піньківська Т. М. Структурні компоненти безперервного професійного розвитку вчителя: критерії, показники й індикатори.....	266
Пішун С. Г. Інноваційні технології як основа цифрової еволюції системи освіти України	269
Плюшко Р. І. Мотивація та управлінська діяльність в умовах глобальних викликів.....	271
Позняков А. О. Розрив між навчальними програмами та цифровим освітнім середовищем	275
Починок Ю. М. Міжнародна співпраця та інтеграційні процеси.....	277
Рідкоус О. В. Мотивація та розвиток команди ЗЗСО в умовах війни.....	279
Розман І. І. Науково-педагогічні стратегії управління закладами освіти в період воєнного стану та повоєнного відновлення: організація наукової діяльності в Україні.....	282
Романов О. М. Взаємозв'язок технічних компонентів навчального середовища з оцінюванням практичної діяльності здобувачів освіти	284
Свиридюк О. В. Соціально-педагогічна підтримка міжнародних студентів як інструмент інтеграції у глобальний освітній простір: досвід Великої Британії та імплікації для України	288
Святченко І. С. Мнемотехніка як засіб розвитку дошкільника	290
Семеновська Л. А., Кікто С. М. Педагогічне рейтингування як системний імператив управління якістю освіти	293
Синебрюхова В. В. Цифрова трансформація освітнього та управлінського середовища закладу освіти засобами Google Workspace for Education (на прикладі Миколаївської гімназії № 48)	296

Незважаючи на окремі проблеми, всі ці моделі залишаються ефективними інструментами для гнучкого управління виховними проектами в умовах постійних змін.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Боднар О., Івасів О. Структура самооцінювання проектної діяльності у контексті адаптивного менеджменту. *Імідж сучасного педагога*. № 2(191). (2020). С. 9–14. <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/1017199>.
2. Аппело Ю. Менеджмент 3.0. Agile-менеджмент. Лідерство та управління командами. Київ: Фабула, 2019. 464 с.
3. Несторова В. До моделі управління навчальним закладом у розвитку обдарованості учнів. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. № 12 (31) /12/2014. С. 20–23.
4. 10 освітніх проєктів, які можна підтримати просто зараз. URL: <https://osvitoria.media/experience/10-osvitnih-proektiv-yaki-mozhna-pidtrymaty-pryamo-zaraz/>.

Паламаренко Я. В., Бенденрук В. В.*

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ НА ОСНОВІ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Глобальні тенденції цифровізації та інноваційний прогрес формують нове середовище функціонування організацій, у якому змінюються як масштаби, так і швидкість управлінських процесів. У таких умовах класичні моделі управління вже не відповідають вимогам часу й потребують заміни на цифрові, аналітичні та інтелектуальні системи підтримки прийняття рішень. При цьому цифрові платформи, автоматизовані системи управління та технології штучного інтелекту дозволяють прискорювати комунікації, оптимізувати бізнес-процеси та забезпечувати високу гнучкість організаційної системи. Відтак інноваційні підходи стають фундаментом стійкого функціонування та стратегічного розвитку організацій у турбулентному середовищі.

Аналіз сучасних досліджень свідчить про зростання ролі цифрових технологій та інноваційних рішень у розвитку систем управління. У праці В. Адамика та О. Івановського [1, с. 230] обґрунтовується вплив штучного інтелекту на формування нових підходів до маркетингових комунікацій та підвищення ефективності управлінських процесів. Дослідження Ю. О. Головчук та ін. [2, с. 267] акцентує увагу на важливості кадрового потенціалу, психологічної стійкості й командної взаємодії як ключових чинників результативності проектного управління в умовах цифровізації. Вчені також підкреслюють трансформацію операційного менеджменту під впливом інноваційних технологій, що посилює стратегічні можливості організацій [3]. Питання цифрової модернізації бізнес-процесів і формування сталих організаційних моделей висвітлено у дослідженні Т. Кулініч, Н. Білецької та О. Галаченко [4], де

* © Паламаренко Я. В., Бенденрук В. В.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

відзначено інтеграцію цифрових інструментів у менеджмент, маркетинг та облік. Крім того, сучасні методичні підходи до оцінювання рівня стратегічного розвитку підприємства забезпечують підґрунтя для формування ефективних інноваційних стратегій в умовах турбулентності [5]. О. А. Юрченко [6] аналізує роль штучного інтелекту в електронних міжнародних комунікаціях, підкреслюючи його значення у побудові цифрових екосистем та глобальних маркетингових стратегій. Таким чином, проаналізовані наукові праці формують цілісну основу для розуміння процесів цифрової трансформації управлінських систем і підтверджують її необхідність для розвитку сучасних організацій.

Питання інноваційного розвитку управління та цифрової трансформації визначаються як один із ключових напрямів сучасних наукових досліджень. У працях вітчизняних і зарубіжних учених окреслюються тенденції формування інтелектуально-аналітичних платформ, впровадження автоматизованих інструментів підтримки управлінських рішень та розвитку цифрової компетентності персоналу як фундаментальної умови успішної модернізації. Особливе місце посідають дослідження, присвячені інтелектуалізації менеджменту та застосуванню штучного інтелекту й машинного навчання для оптимізації ресурсів, управління операційними процесами та мінімізації ризиків [3, с. 34]. Саме ці напрями задають вектор подальших наукових пошуків у сфері цифрового управління.

У сучасних умовах цифрові технології виконують функцію каталізатора організаційних змін, трансформуючи традиційні моделі управління, комунікації та взаємодії. Цифровізація забезпечує нову якість процесів планування, контролю, моніторингу та прогнозування, дозволяючи організаціям швидко адаптуватися до зовнішніх впливів і змін ринкової кон'юнктури. Використання великих даних та інструментів аналітики створює можливість для персоналізованого підходу в управлінні, зниження операційних витрат та підвищення точності управлінських рішень [4, с. 55]. Крім того, цифрові екосистеми формують основу для розвитку партнерських мереж, міжорганізаційної взаємодії та відкритих інновацій.

Важливим аспектом інноваційного управління є трансформація людського капіталу. Готовність персоналу працювати в цифровому середовищі, рівень цифрових компетентностей та сприйняття технологічних змін стають ключовими критеріями успішності організації [2]. Особливої уваги потребують питання навчання працівників, їх адаптації до цифрових рішень та формування інноваційної культури. Цифрове лідерство, розвиток навичок роботи з даними та залучення працівників до процесів інноваційної діяльності визначають здатність організації до сталих трансформацій.

Застосування інноваційних підходів також пов'язане з необхідністю забезпечення кібербезпеки, захисту даних та інформаційної стійкості. Умови цифрової трансформації створюють нові ризики та вразливості, що потребують формування сучасних стратегій інформаційної безпеки та впровадження відповідних технологічних рішень [5]. Комплексне поєднання технологічних

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

інновацій, аналітичних інструментів і системного управління ризиками забезпечує організаціям можливість ефективно функціонувати в умовах високої невизначеності.

Отже, інноваційні підходи до управління організаціями на основі цифрових технологій формують якісно нову модель менеджменту, орієнтовану на гнучкість, швидкість прийняття рішень, інтегрованість інформаційних систем і розвиток цифрових компетентностей. Використання цифрових платформ, інтелектуальних систем та інструментів аналітики даних забезпечує підвищення ефективності управління, посилює стійкість організації та створює умови для довгострокових конкурентних переваг у сучасному цифровому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Адамик В., Івановський О. Використання штучного інтелекту в системі маркетингу: сучасні тенденції та виклики. *Вісник економіки*. 2025. № 1. С. 230–243. DOI: <https://doi.org/10.35774/>.
2. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Рисинець Т. П. Кадровий потенціал і психологічна ефективність у системі проектного управління. *Бізнес Інформ*. 2025. № 7. С. 266–277. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-7-266-277>.
3. Головчук Ю. О., Паламаренко Я. В., Лепетан І. М. Операційний менеджмент як інструмент реалізації стратегічного управління. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 15. С. 33–40. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.15.33>.
4. Кулініч Т., Білецька Н., Галаченко О. Стале підприємництво: аналіз тенденцій цифрового обліку, менеджменту та маркетингу в регіональному та глобальному вимірі. *Економічний простір*. 2023. № 186. С. 54–61. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/186-10>.
5. Паламаренко Я. В. Сучасні підходи до оцінювання рівня стратегічного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.80>.
6. Юрченко О. А. Роль штучного інтелекту в розвитку електронних міжнародних маркетингових комунікацій. *Академічні візії*. 2025. № 39. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14883123>.

Паламаренко Я. В., Островський О. О.*

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Сучасне середовище функціонування організацій характеризується багатовекторною турбулентністю, де поєднуються одночасно політичні, економічні, технологічні та гуманітарні виклики. Воєнний стан посилює системну нестабільність, спричиняючи порушення ланцюгів постачання, зменшення інвестиційної активності та зростання соціальної напруги. За таких умов традиційні управлінські підходи втрачають ефективність, поступаючись місцем стратегічній парадигмі, що ґрунтується на випереджальному аналізі

* © Паламаренко Я. В., Островський О. О.

Науково-методичне видання

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Матеріали
IX Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

4 грудня 2025 року

м. Херсон

Технічний редактор – Мироненко М. П.

Підписано до друку 04.12.2025 р. формат 60х84/16 (А-5)
Папір офсетний. Друк цифровий. Гарнітура Verdana
Умовн. друк. Арк 22,1. Наклад 50.

Друк здійснено з оригінал-макету
у КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»
Свідоцтво ХС № 74 від 30.12.2011 р.

Адреса редакції й видавництва
вул. Покришева, 41
м. Херсон
73034
тел. (0552) 37-02-66
E-mail: info@academy.ks.ua